



**Grup parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds  
Intervenció de Biel Barceló en el debat de política general de 2008**

Sra. Presidenta,

Sr. President,

Sres. i srs. diputats:

És inevitable que centrem el Debat de Política General d'enguany en la crisi econòmica que vivim. Fer el contrari seria una greu irresponsabilitat que el nostre grup parlamentari, BLOC per Mallorca i PSM-Verds no vol cometre, així que sens dubte, en parlarem i proposaré des d'aquesta tribuna les mesures que al nostre entendre són necessàries per afrontar l'actual situació.

Si com he dit no parlar d'economia seria una irresponsabilitat, només parlar d'economia seria una perillosa reducció del que aquest debat significa i d'allò que el nostre poble es mereix. Per tant també crec que s'han d'analitzar les vessants socials, culturals, institucionals, etc, de l'acció de govern.

Si volem ser mínimament seriosos a l'hora d'actuar hem de ser capaços d'esbrinar les causes de la problemàtica econòmica que les Illes Balears patim. No hi ha remei possible si no es coneixen les causes. Tots sabem, i no crec que ningú ho dubti, que la causa última l'hem de cercar fora de la nostra terra, perquè es tracta d'una crisi econòmica mundial (amb les seves vessants alimentària, ecològica i financera).

Actualment està en qüestió el model neoliberal que es pretenia impulsar de manera global des de determinats sectors polítics i econòmics, segons el qual el mercat tot ho solventava. De fet, l'actual crisi seria fruit d'aquesta política. Aquest model neoliberal des del nostre punt de vista ha d'ésser contestat i canviat des de postures progressistes. Les crítiques a aquest model han vingut des de molts de sectors i des de distintes postures ideològiques. El recent Nobel d'Economia, Paul Krugman o un altra Nobel, Joseph Stiglitz han criticat la globalització neoliberal. Fa uns anys Susan George en el seu Informe Lugano ja ens anticipava el que podia passar.

Actualment hi ha un ample debat obert sobre les distintes propostes per afrontar la crisi provinents de la UE i dels EUA, però des dels sectors de cooperació internacional ja s'alerta que les injeccions econòmiques per afrontar la situació financera aniran en detriment de les ajudes al desenvolupament dels països del sud, agreujant situacions de fam i pobresa.

Està clar que poca cosa podem fer des d'aquí per aportar solucions als aspectes internacionals de la crisi, més enllà d'una reflexió sobre les respostes que des de les institucions internacionals, estatals i regionals s'han de donar per superar no només la crisi, sinó un model molt contestat com dèiem. Tot i això no hem de menystenir el valor de les petites contribucions d'escala local.



**Grup parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds  
Intervenció de Biel Barceló en el debat de política general de 2008**

Tot i l'escàs marge d'actuació que tenim, des de les illes Balears si que podem actuar amb eficàcia per solucionar els efectes al nostre país i sobre tot per eliminar els vicis i mancances que l'agreugen. Perquè si bé és cert que la causa última és ben lluny de les illes i de les nostres possibilitats, no és menys cert que les polítiques portades a terme per l'anterior Govern de les Illes Balears s'han demostrat clarament com a causes col·laterals que han agreujat i magnificat l'abast de la crisi, polítiques que han afeblit el nostre teixit productiu, han reduït el nostre marge de maniobra i han provocat escenaris de molta dificultat.

No és la nostra intenció assenyalar culpables, però seriem il·lusos si no identifiquéssim els mals de la nostra economia: el desorbitat deute generat per l'anterior govern, el desgavell pressupostari que el va caracteritzar, la manca de suport als sectors productius, l'aposta per un creixement basat gairebé en exclusiva en l'especulació urbanística i en l'obra pública desmesurada... tot això ha provocat que les Illes Balears vegin agreujat l'impacte de la crisi.

En els debats de la legislatura anterior se li va dir al sr. Matas, en reiterades ocasions, que l'obra pública excessiva que es portava a terme en una època d'expansió econòmica era crear una bombolla artificial que un moment o altra explotaria. Malauradament el temps ens ha donat la raó, i ara recollim els fruits d'aquelles polítiques que no prestaren la menor atenció al futur. Es van menysprear les actuacions sobre l'economia productiva i es xifrà tot en la construcció i l'especulació. Ara en pagam els plats romputs. L'exemple més evident seria un consorci que s'anomenava de "desenvolupament econòmic de les illes balears", i que en realitat fou utilitzat pel desenvolupament personal dels seus càrrecs directius.

No serveix de res lamentar-se. Ara ens pertoca afrontar el que tenim. I no ho volem negar ni volem fer com l'estruc, el que tenim és un panorama amb grans dificultats: augment de l'atur fins a xifres desconegudes des de fa anys, descens de l'afiliació a la seguretat social, tancament d'empreses, expedients de regulació d'ocupació... I sobretot ens preocupa que darrere cadascuna de les xifres fredes hi ha persones reals, persones que perden el seu lloc de feina, que tenen dificultats per arribar a finals de mes o que no poden pagar la hipoteca de ca seva.

Només mirant cara a cara la realitat és possible aportar solucions. Solucions que han de ser ambicioses, no s'han de limitar a posar pegats, a apedaçar la situació esperant que passi el pitjor per seguir llavors com sempre.

En definitiva, és el nostre deure, de tots, Govern i oposició, col·laborar per minvar els pitjors efectes de la crisi a l'hora que bastim noves estructures que no ens facin tan vulnerables. Mesures conjunturals per donar suport i ajut a la ciutadania més



**Grup parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds  
Intervenció de Biel Barceló en el debat de política general de 2008**

afectada i mesures estructurals per superar la situació actual amb celeritat tot evitant que es torni a repetir.

Quan parlem de mesures conjunturals ens referim:

En primer lloc a polítiques de benestar social dirigides als sectors de població més febles: polítiques d'ajudes socials, d'habitatge, dependència... Destacaria aquí l'esforç que es fa des del Govern i en concret des de la Conselleria d'Afers Socials en aquest sentit: tant pel que fa a donar respostes a les necessitats d'urgència, com per l'aplicació de la Llei de Dependència. S'ha de fer un esforç especial també en les actuacions de Treball i Formació. Precisament en un moment de crisi la formació ha de tenir un especial esment. I sobretot a les Illes Balears, on la ràpida incorporació al mercat laboral dels nostres joves, fan que tinguem mancances importants justament en aquest camp de la formació.

Però com he dit, no basta, encara que és necessari i en un primer moment absolutament prioritari, donar resposta a les necessitats urgents i reals de les dones i homes que ja estan patint els efectes de la crisi, calen mesures estructurals:

En concret, tal i com ja vàrem defensar en el plenari sobre la crisi econòmica d'aquest estiu passat, cal posar les bases per a la creació d'un nou model econòmic per a les Illes Balears, un model econòmic estable, diversificat, sostenible i amb garanties de futur. Només així aconseguirem fer dels problemes una oportunitat, només així haurem posat els fonaments d'una economia sòlida, menys dependent, menys sotmesa a les fluctuacions dels mercats.

Un canvi de model econòmic que, vull recordar, fa anys que defensam gairebé en solitari. Ens satisfà que ja no sigui així.

Tot i que el nostre marge d'actuació com hem dit és limitat, li hem de dir, sr. President, que consideram que el Govern fins ara ha actuat adequadament amb les possibilitats que té a l'abast. Consideram molt important analitzar les conseqüències que pot tenir aquesta situació en tots els sectors: des del sector primari, ja molt malmès amb uns pagesos que tenen les rendes més baixes de la UE, fins al sector de les companyies aèries, o el sector del comerç que està patint baixades importants de les seves vendes o les dificultats que tendran les administracions per la baixada dels ingressos. Per tant és important conèixer la situació de tots els sectors, com els afectarà, i quines solucions podem posar per frenar les conseqüències. Com deia, consideram positives la bateria de propostes que fins ara s'han duit a terme i les que el President ens va anunciar ahir. Així com també l'anunci que el projecte de pressuposts per a 2009 destacarà per una banda



**Grup parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds  
Intervenció de Biel Barceló en el debat de política general de 2008**

per l'esforç inversor (especialment necessari en moments de crisi) i per l'altra per l'esforç en la vessant social.

En aquesta línia de proposar mesures estructurals, des del grup del BLOC i PSM-Verds pensam que l'objectiu a aconseguir ha d'ésser el desenvolupament dels sectors econòmics productius amb un increment de la inversió en recerca, desenvolupament i innovació en tots els àmbits, suport a les empreses autòctones, una aposta clara de suport i recuperació dels sectors industrials i comercials, plantejar un model turístic de futur i que afronti una necessària modernització de les infraestructures, desenvolupament de la indústria agroalimentària, de la indústria mediambiental, de les noves tecnologies i de les indústries lligades al disseny. També s'ha de donar un clar suport al sector aeronàutic, un sector estratègic pel turisme i per la nostra economia en general, i que hauria de tenir ajudes a nivell estatal i europeu com tenen altres sectors per afrontar l'actual situació. Fomentar la creativitat empresarial, la formació tècnica. Donar total suport al desenvolupament de l'economia social i reorientar la construcció cap a la rehabilitació i les infraestructures i equipaments.

I quan parlem d'infraestructures i equipaments, quan es parla d'injectar doblers a la construcció, de cap manera ha d'ésser perquè aquest sector torni al que hem vist aquests darrers anys.

La inversió pública s'ha de destinar a infraestructures sostenibles, que responguin a criteris mediambientals o socials, com podrien ser les inversions en depuració de l'aigua, en estalvi energètic i energies netes (aquí vull esmentar l'aposta per les energies renovables que està fent la Conselleria d'Energia), en reducció i reciclatge de residus, en transport públic... Infraestructures que millorin la qualitat de vida dels ciutadans com els equipaments educatius, sanitaris o assistencials. O aquelles inversions en infraestructures culturals o en patrimoni històric que ajudin a la reconversió turística. Per tant, no en infraestructures que alimentin una vegada més el creixement desbocat.

Hem quedat moltes vegades tot sols en aquest discurs. Confii, després d'escoltar el seu discurs d'ahir, que a partir d'ara ja no sigui així.

Ha arribat el moment d'aplicar polítiques territorials, econòmiques i socials que permetin redreçar aquesta situació a mig i llarg termini.

Els motors actuals de l'economia del nostre país, turisme i construcció, necessiten renovar-se tecnològicament i aplicar objectius de millora de l'oferta actual, invertint en la seva modernització. Seran importants en aquest sentit projectes com per exemple el Palau de Congressos, ja en marxa, o el recinte firal, en projecte. I sobretot la reconversió de zones turístiques madures: començant principalment per



**Grup parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds  
Intervenció de Biel Barceló en el debat de política general de 2008**

la platja de Palma, a on, per cert, voldríem veure un compromís més clar de finançament per part de l'Estat.

Calen mesures de suport a la indústria i el comerç: actuacions concretes al teixit productiu que ens permetin la tan anomenada i mai aconseguida diversificació econòmica. Destacaria aquí la feina que des de la Conselleria de Comerç s'està fent en la modificació de la Llei de Comerç apostant per la promoció del model comercial de proximitat amb l'objectiu d'evitar, a través de la introducció de criteris de sostenibilitat i d'igualtat d'oportunitats, els inconvenients que planteja una mesura liberalitzadora del mercat, com la directiva de Serveis (aprovada a Europa, per cert, pels grups popular i socialista).

Com deia, el nou model econòmic ha de plantejar seriosament la necessitat d'una reconciliació de l'economia amb la protecció del territori. La planificació econòmica no pot permetre creixements de l'economia basats en la destrucció del territori com fins ara ha passat.

El Govern ja fa feina en aquest sentit. Destacaria principalment les mesures legislatives preses fins ara a iniciativa de la Conselleria d'Ordenació del Territori i Mobilitat, en concret, el Decret Llei de mesures cautelars i la posterior Llei de mesures per un desenvolupament territorial sostenible aprovada en aquest Parlament el passat mes de maig. Aquesta norma preserva més de 1500 hectàrees de sòl rústic i zones humides a Eivissa i Mallorca, deroga la llei de camps de golf, i incrementa les obligacions de cessió pel patrimoni públic del sòl o les reserves de sòl per habitatge protegit. O altres lleis en les quals ja s'està treballant des del Govern i que s'aprovaran ben aviat, com la necessària Llei del sòl, la Llei del Paisatge o la Llei de Barris.

També com vostè deia ahir, aquesta legislatura esperam un avanç en la protecció dels espais naturals, després de les importants retallades de l'etapa anterior. La Península de Llevant i la Serra de Tramuntana, a Mallorca, i l'àrea de Cala d'Hort, a Eivissa, es mereixen una protecció que les posi en valor per a residents i visitants.

En aquesta línia d'avançar cap a un model sostenible, destacaria també les mesures de transport públic que s'estan duent a terme des del Govern i concretament des de la Conselleria de Mobilitat. Així les obres ja començades del desdoblament de la via Inca-s'Enllaç que permetran millorar el servei i incrementar les freqüències, i els nous projectes com el que es presentava dissabte passat de recuperació de la línia ferroviària entre Manacor i Artà. És important destacar el conveni signat entre el Govern espanyol i el Govern de les Illes Balears que permetrà invertir aquesta legislatura més de 440 milions d'euros en inversions ferroviàries. Un conveni que ha costat signar, però que ja és una realitat.





**Grup parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds  
Intervenció de Biel Barceló en el debat de política general de 2008**

Ara bé, el grup parlamentari del BLOC per Mallorca i PSM-Verds sempre ha tengut molt clar que aquest és un conveni que abasta actuacions fins el 2011. Convé recordar que el Pla Estatal d'Infraestructures de Transports és un pla fins el 2020, i per tant, en el futur hauran d'arribar més inversions estatals en transport fins arribar al 2% del total d'aquest pla (uns 2000 milions d'euros).

Així, per exemple, queden pendents les inversions en tramvia, especialment el de la Badia de Palma, com també el de la Badia d'Alcúdia.

Vostè, sr. President, ahir va fer esment a un tema molt sensible pel nostre grup parlamentari: el transport aeri. Sabem, som ben conscients, del gran esforç que des de la Conselleria de Mobilitat del Govern s'està fent per millorar una Declaració de servei públic nefasta, fruit de la improvisació i de la demagogia del Govern Matas. Però això no basta, i no bastarà fins que el Govern espanyol no accepti la seva responsabilitat, que passa al nostre entendre perquè la declaració de servei públic sigui finançada amb doblers públics estatals, com les autopistes o com l'AVE. Demanam que ho exigeixi fermament.

Per altra banda, en la línia de foment d'infraestructures sostenibles, s'ha d'esmentar la recent proposta del Consell de Mallorca d'una via de connexió dels accessos a Palma que substituirà la proposta desmesurada del segon cinturó, proposta que ha sortit fruit del consens entre els distints partits del pacte i consensuada i consultada amb l'Ajuntament de Palma i les associacions de veïns afectades, i de la qual vull recordar que el grup del PSM-EN o d'EU-EV a l'Ajuntament de Palma i al Consell de Mallorca ja havien fet propostes similars des de feia molts anys: potenciar el camí dels Reis, aprofitar la xarxa viària existent, i no fer malbé pobles com Establiments, Son Sardina o sa Garriga. Ara aquesta proposta s'haurà de completar amb altres mesures de foment del transport públic, com per exemple solucions d'accés en transport públic a l'hospital de Son Espases, aparcaments dissuasius, etc.

Però un país no és només una economia. Un país és la suma de les voluntats de tots els ciutadans i ciutadanes, és la seva història i la seva tradició, la seva llengua i la seva cultura. Un país orgullós de sí mateix, coneixedor de les seves arrels i les seves potencialitats, un país que estima allò que es seu... és un país preparat per enfrontar el futur.

I a això també dediquem els nostres esforços.

En aquests moments és especialment important invertir en educació. Un Govern que posa en primer lloc les polítiques per a les persones, ha de tenir l'educació com una de les seves prioritats bàsiques.

Hem de partir de la realitat que la situació del nostre sistema educatiu no és en absolut una bona situació. Les taxes de fracàs escolar, d'abandonament d'estudis i



**Grup parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds  
Intervenció de Biel Barceló en el debat de política general de 2008**

de manca de capacitació professional són preocupants. La situació no és bona i és, amb seguretat, molt pitjor després de la legislatura anterior on des del Govern popular no es varen afrontar els problemes i simplement es limitaren a fer polítiques de mostrador, de purs i simples lluïments mediàtics.

Són molts els aspectes educatius que el Govern està abordant, però jo destacaria els següents:

Infraestructures educatives. Ja s'ha presentat pel Govern un Pla d'equipaments educatius per fer front a les mancances existents. Ara s'ha de dur a terme amb el suport de tots.

Polítiques actives contra el fracàs escolar i l'abandonament d'estudis. És un tema cabdal en que ens hi jugam el futur del nostre país i que lliga molt amb la qüestió del canvi de model econòmic.

Extensió de l'educació infantil. Ja s'ha presentat un Pla per incrementar la xarxa 0-3 anys.

I per dur-los a terme tots tenim ben clar que farà falta una millora del finançament autonòmic. Sense això serà gairebé impossible, n'hem de ser ben conscients. Com hem d'esser ben conscients que encara hi ha molt per fer: major participació de la comunitat educativa, polítiques d'inserció de l'alumnat amb risc d'exclusió i d'altres. Per dur a terme aquests objectius, ens tendrà el seu costat, sr. President.

La llengua és una eina cabdal pel nostre redreçament nacional. Només un país que valora i defensa els seus trets d'identitat, és aquest país orgullós de sí mateix que vostè sr. President ahir reclamava. Per això cal intensificar les mesures de política lingüística encaminades a convertir la llengua catalana en una llengua de cohesió social.

En aquest sentit, defensam també que IB3 ha d'esdevenir la televisió i la ràdio nacionals que es mereix aquest país. Tenint en compte que s'han fet passes endavant, cal consensuar un model audiovisual públic per les illes Balears, per tal que la ràdio i la televisió públiques siguin un referent cultural, de cohesió social, territorial i lingüístic, i de qualitat i dignitat professionals.

La nostra identitat com a país també té una vocació universalista. Per això hem de fer un especial esment al compliment d'un dels objectius que ens vàrem marcar a principi de legislatura: la reincorporació de les Illes Balears a l'Institut Ramon Llull com a eina de promoció de la nostra llengua i cultura arreu del món.

Un altre puntal bàsic de cara al futur han d'esser les polítiques socials. A més del desenvolupament de la Llei de la Dependència, a la qual ja he fet referència, a la creació del Consell de dones que el President ahir esmentava, també és important esmentar l'elaboració d'una Llei de Serveis Socials que s'està impulsant des de la



**Grup parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds  
Intervenció de Biel Barceló en el debat de política general de 2008**

Conselleria d'Afers Socials que ha de garantir els drets socials amb caràcter subjectiu i universal. Aquesta Llei promourà una economia de serveis que generarà molts de llocs de feina estable. Només una dada: cada 4 o 5 persones dependents suposaran un nou lloc de feina.

Per altra banda s'ha de dir que les dificultats exigeixen compromís entre totes les forces polítiques i entre totes les institucions. Aquest compromís entre les institucions que conformen l'arquitectura institucional del nostre país, passa indefugiblement pel desenvolupament estatutari:

Ja s'ha començat a treballar en el traspàs de competències als Consells. Ja està en marxa la comissió mixta de transferències que preveu l'Estatut i ja s'està calendaritzant aquest procés, ample i complex, però que culminarà durant l'actual legislatura, des de la negociació i l'acord entre Govern i consells.

En uns moments de baixada d'ingressos, s'ha de donar suport als Ajuntaments com a institucions més properes als ciutadans.

I s'ha d'exigir corresponsabilitat i acció en comú als partits, a les institucions, a les administracions.

Intencionadament he deixat per al final de la meua intervenció allò que pel nostre grup parlamentari és el problema més greu –històricament- que pateix el nostre país: l'espoli fiscal.

És absolutament indispensable un canvi en el model de finançament autonòmic que superi el greuge fiscal que històricament han patit les illes Balears.

Les balances fiscals publicades finalment pel Govern espanyol –qüestió de transparència democràtica bàsica, que només ha estat possible gràcies a la pressió dels partits nacionalistes-, han confirmat allò que els distints estudis ja deien i que els nacionalistes i progressistes no ens cansàvem de denunciar, que el nostre país aporta el 14% del PIB a l'Estat, dada que ens situa com la comunitat autònoma amb el saldo més desfavorable, i que no té comparació amb cap regió del nostre entorn.

No hem d'oblidar que primer el Vicepresident Econòmic, Pedro Solbes, i després el president del Govern de l'Estat, Rodríguez Zapatero, han reconegut la discriminació financera que pateixen les Illes Balears. Ara bé, ja no basten les paraules, hem d'exigir al Govern d'Espanya que hi posi remei.

I, sr. President, l'estat actual de les negociacions, avui per avui, és preocupant. Per això és imprescindible que posi per davant de qualsevol consideració partidista la seva condició de president d'un país escanyat fiscalment i que necessita solucions urgents.





**Grup parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds  
Intervenció de Biel Barceló en el debat de política general de 2008**

Perquè aquest dèficit fiscal afecta molt negativament a les famílies de les Balears i al nostre creixement econòmic. Així per exemple, tant en sanitat com en educació la nostra despesa per càpita està per sota de la mitjana estatal. I això es tradueix en mancances: en llits hospitalaris, en ordinadors als centres escolars, etc... equipaments que altres autonomies sí que tenen solucionats.

Els nostres ciutadans han de fer front a les insuficiències del sector públic i en moments de crisi com l'actual la situació encara es més complicada. La reivindicació del finançament per tant és clau també per tenir eines econòmiques per afrontar la crisi.

Vostè, sr. President, va dir ahir que no acceptarem de cap manera acords insuficients. Esperam que així sigui.

Al marge del tema del finançament, tenim la qüestió de les inversions de l'Estat via pressupostària. Hem vist que l'Estatut no és l'eina que solucionava el dèficit d'inversions, tal i com ens volien fer creure els partits que el varen votar (s'ha demostrat en els pressupostos estatals de 2008 i 2009).

Encara que les xifres actuals suposen un augment de la inversió respecte a anys anteriors, no deixen de ser un augment molt modest i que ens segueixen situant a la coa de les comunitats autònomes.

Un altre repte en relació a temes pendents amb l'Estat és la Llei de Règim Especial de les Illes Balears prevista a l'Estatut. Una llei que ha d'ésser ambiciosa, i que ha d'afrontar les problemàtiques que la insularitat i altres condicionants afegeixen a les nostres illes.

Finalment convé fer un apartat amb altres greuges responsabilitat del Govern espanyol i especialment de la nostra estimada ministra de Foment: les carreteres (amb convenis sense pagar o sense executar), la declaració de servei públic del transport aeri a la qual ja he fet referència, els descomptes als residents extracomunitaris o la cogestió aeroportuària.

Per la nostra formació la possibilitat de prendre decisions sobre els nostres aeroports és un element bàsic del nostre autogovern. La proposta del Ministeri de Foment ha estat decebedora. D'una banda pel percentatge de participació de les comunitats autònomes que seria irrisori, el 19%. De l'altra, la proposta del Govern espanyol deixa fora els aeroports de Palma, Menorca i Eivissa de manera arbitrària i totalment inacceptable. Des del BLOC i PSM-Verds proposam un model de gestió pública amb intervenció privada a través de les Cambres de Comerç, i a on les comunitats autònomes no siguin meres convidades de pedra.

Sr. President: esperam que torni amb solucions per totes aquestes demandes de la reunió que mantindrà properament amb aquest Ministeri.



**Grup parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds  
Intervenció de Biel Barceló en el debat de política general de 2008**

Sr. President, tindrà el suport del grup parlamentari del BLOC i PSM-Verds en les distintes negociacions sobre aquests temes, però volem fets i acords concrets.

Per acabar, he de fer referència al tema de la corrupció. Pens que avui és un dia trist per a aquest Parlament. Dos dels seus membres, precisament avui, són a declarar davant el jutge per casos de presumpta corrupció. Tant en el debat d'investidura com en el debat de política general de l'any passat vaig fer esment a la necessitat de que aquesta fos la legislatura de la transparència.

L'espectacle interminable dels casos de corrupció que es destapen constitueix una clara degradació de la vida política. La dignificació de les institucions ha de ser una de les divises que han de guiar aquest Govern, i ha de marcar una diferència nítida respecte de l'anterior. Com no pot ser d'altra forma, respectam la presumpció d'innocència i deixam treballar a la Justícia, però també nosaltres, com la ciutadania, tenim la sensació que en l'etapa anterior varen fallar coses més enllà de l'actuació de mitja dotzena d'ovelles negres. El Govern actual no és, com ho va ser l'anterior, un campí-qui-pugui. En els pròxims debats de política general, no hi hauria d'haver ex-consellers que falten perquè són a declarar davant els jutges.

És evident que la situació actual exigeix mesures de transparència, l'establiment d'un codi ètic de l'actuació dels càrrecs públics, davant la necessitat de regenerar la vida política. La participació de la ciutadania en l'activitat política necessita de referents de transparència, honestedat i mans netes. En definitiva cal enfortir la democràcia com a sistema bàsic de convivència a la nostra societat. La radicalitat democràtica serà la única manera de recuperar la confiança dels ciutadans en el sistema democràtic i en els polítics.

I dic això parlant en nom de tota una gent que mai ha posat la mà al calaix. Batles, regidors, càrrecs de govern que han tengut sempre una actuació totalment honrada i de servei públic, actuació que avui vull aprofitar per reivindicar i agrair.

Per acabar, a pesar de les crisis, corrupcions i mancances del nostre autogovern, no hem de promoure el desànim. Com deia el poeta Horaci: "En moments d'adversitat es desperten les capacitats que la prosperitat amaga". Jo diria que tenim un país i una gent plens de potencialitats i capacitats que estic segur sortiran a la llum en aquests moments de dificultat, per construir entre tots una societat de progrés, amb futur, solidària i sostenible.

Moltes gràcies.